

คู่มือมุอ์มิน ยามประสบอุทกภัย

[ไทย]

دليل المؤمن في حالات كوارث الفيضانات

[باللغة النايلاندية]

ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา

الدكتور إسماعيل لطفي جافاكيا

แปลโดย: อุษมาน อิดรียัส

ترجمة: عثمان إدريس

ตรวจทาน: อัสนัน นิยมเดชา

مراجعة: عصران إبراهيم

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คำนำผู้เรียบเรียง

แท้จริงมวลการสรรเสริญเป็นอภิสิทธิ์ของอัลลอฮฺ เรากล่าวสรรเสริญพระองค์ วอนขอความช่วยเหลือและขออุกโทษต่อพระองค์ เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้ปลอดภัยจากความชั่วร้ายของอารมณ์ใฝ่ต่ำและการกระทำอันโสมม ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงประทานทางนำแก่เขา แน่หนอนไม่มีผู้ใดทำให้เขาหลงผิดได้ และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงผิด แน่หนอนไม่มีผู้ใดทำให้เขาได้รับทางนำเช่นกัน และฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การนอบน้อมภักดีและมอบตนนอกจากอัลลอฮฺผู้ทรงเอเกะและปราศจากการตั้งภาคี และฉันขอปฏิญาณตนว่า มุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของอัลลอฮฺ ขออัลลอฮฺทรงประทานพร ความสนัดิสุขและความประเสริฐแด่นบีของเรามุหัมมัด บรรดาเครือญาติ และมีตรสหายของท่าน...

หลังจากที่หนังสือเล่มนี้ได้มีบทบาทในการนำเสนอสุนนะฮฺของท่านรَسُول ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม แก่ประชาชาติอิสลามที่ได้ประสบกับการทดสอบด้วยอุทกภัยในทางตอนใต้ของประเทศไทย มาเป็นเวลาร่วม 17 ปี และในปลายปีนี้ (2548) ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ชาวไทยทางภาคใต้ของประเทศต้องประสบกับอุทกภัยที่ร้ายแรง ดังนั้นด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ จึงได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ออกสู่สายตาผู้อ่านอีกครั้งหนึ่งในรูปแบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะลมพายุ ก้อนเมฆ พายุร้อน พายุแลบ พายุผ่า และน้ำฝนเป็นกลุ่มไฟรพผลของอัลลอฮฺประเภทหนึ่งที่มีหน้าที่ต่างกันซึ่งมักจะร่วมกันปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็เป้าหมายที่ดีหรือเลวก็ตาม

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ الفتح: 7

ความว่า “และบรรดาไฟรพผลแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺทรงเกรียงไกรและปรีชาญาณยิ่ง”¹

และไม่มีวิธีการใดที่สามารถรอดพ้นจากการโจมตีของบรรดาไฟรพผลของอัลลอฮฺ เว้นแต่ด้วยอำนาจแห่งความเกรียงไกรและการคุ้มครองของพระองค์เท่านั้น และด้วยเจตนาเพื่อแสวงหาความคุ้มครองจากอัลลอฮฺ ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงออกสู่สายตาท่านผู้อ่าน พร้อมกับการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย โดยหวังว่าอัลลอฮฺจะทรงเพิ่มพูนความจำเริญแก่หนังสือเล่มนี้ และประทานเตาฟีกแก่ทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมในการออกหนังสือเล่มนี้ และแต่ทุกๆคนที่ยึดปฏิบัติตามเนื้อหามัน และเพื่อเป็นการย้ำเตือนบ่าวของพระองค์ว่า อุทกภัยที่เกิดขึ้นเป็นเพียงการทดสอบของอัลลอฮฺอย่างหนึ่งที่มีเป้าหมายเพื่อให้บ่าวของพระองค์สำนึก ยำเกรง และยอมภักดีต่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียว พร้อมกับวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระองค์เท่านั้น เพราะพระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้บันดาลฝนและน้ำท่วม และพระองค์เท่านั้นที่มีความสามารถในการจัดการกับน้ำเหล่านั้น และเนื่องเพราะรَسُول ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมชอบกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺในทุกๆโอกาส² และท่านยังกล่าวย้ำอีกว่า “ผู้ใดไม่ยอมวิงวอนและร้องขอต่ออัลลอฮฺ อัลลอฮฺจะทรงกริ้วเขา”³

¹ อัลฟัตหฺ (7)

² ความหมายของหะดีษหะสันเขาะรีบ บันทึกโดยออตติรมิซีย์ (3444)

³ ออตติรมิซีย์ (3433)

«اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا، اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا»

“อัลลอฮฺ อัลลอฮฺเท่านั้นที่เป็นองค์อภิบาลของฉัน ฉันไม่ขอตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยสิ่งใดๆ ไอ้องค์อภิบาลของเรา ได้โปรดประทานน้ำฝนที่เป็นประโยชน์แก่เราด้วยเถิด ไอ้องค์อภิบาลของเรา ได้โปรดโยกย้ายฝนนี้ออกไปให้พ้นจาก(เขตที่อยู่อาศัยของ)เรา และได้โปรดอย่า(ใช้มัน)ทำลายเรา”

สุดท้ายขออวยพรให้อัลลอฮฺทรงคุ้มครองพี่น้องทั้งชายหญิงให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมบนโลกนี้และการลงโทษที่ทุกซ์ทรมานในวันอาคิเราะฮฺข้างหน้า อามีน

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم، سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام

على المرسلين، والحمد لله رب العالمين.

อิสมาอีล ลุตฟี

มัสญิดอิมบาศูเราะฮฺมาน ปัตตานี

21/11/1426 – 22/12/2005

หมวดที่ 1

ธรรมชาติของลมและวิธีการเผชิญหน้า

1.1 ธรรมชาติของลม

อบูฮูร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ฉันได้ยินรَسُولุลลอฮฺ คืออัลลิลลอฮฺอะลัยฮิวัสสลัม กล่าวว่า “ลมเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮฺอย่างหนึ่ง มันจะนำมาทั้งความเมตตาและความทรมาณ ดังนั้นเมื่อพวกท่านต้องประสบกับมันก็จงอย่าสาปแช่งมัน และจงขอให้อัลลอฮฺประทานความดีงามของมันแก่พวกท่าน และขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากความชั่วร้ายของมัน”

จากหะดีษข้างต้นจึงเป็นที่ประจักษ์ว่าลมมีอยู่สองประเภท

1. ลมแห่งความเมตตา
2. ลมแห่งการลงโทษ

2. ลมแห่งความเมตตา

2.1 อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ لِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفَلَائِكُ بَأْمَرِهِ وَلِتُبْنَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ ٤٦: الروم

“และหนึ่งในสัญญาณแห่งความเกรียงไกรของอัลลอฮฺ คือพระองค์ทรงส่งลมต่างๆ เพื่อเป็นการแจ้งข่าวดี(ด้วยการเกิดฝน) และเพื่อให้พวกเจ้าได้ลิ้มรสความเมตตาของพระองค์ และเพื่อให้เรือเดินทะเลสามารถแล่นไป(ยามที่มีลมพัดผ่าน) ด้วยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อให้พวกเจ้าได้แสวงหาปัจจัยเลี้ยงชีพจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณพระองค์”⁴

2.2 อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَّاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ ٢٢: الحجر

“และเราได้ส่งลมต่างๆ เหล่านั้นเพื่อช่วยผสมเกสร แล้วเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้า แล้วเราได้ให้พวกเจ้าใช้ดื่มมัน ในขณะที่พวกเจ้าไม่สามารถที่จะกักเก็บมันไว้”⁵

3. ลมแห่งการลงโทษ

3.1 อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

⁴ อีรุม (46)

⁵ อัลหิจรฺ (22)

﴿ ٤٢ ﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿ ٤١ ﴾ مَا نَذُرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّيمِ ﴿ ٤٢ ﴾

الذاريات: ٤١ - ٤٢

“และในเรื่องของอ้าต (เป็นบทเรียนอย่างหนึ่ง) เมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำลายล้าง(วาทภัย)มายังพวกเขา มันไม่ได้ละทิ้งสิ่งใดที่มันสัมผัสและพัดผ่านให้หลงเหลืออยู่เลย นอกจากจะทำให้สิ่งเหล่านั้นพินาศย่อยยับจุพยุผง”⁶

3.2 อลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدِيَقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ

أَخْرَىٰ وَهُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿ ١٦ ﴾ فصلت: ١٦

“ดังนั้น เราจึงได้ส่งลมพายุที่โหมกระหน่ำ ทั้งหนาวเหน็บ และมีเสียงคำรามกึกก้องมายังชาวอ้าต ภายในไม่กี่วันของห้วงเวลาแห่งความหายนะ เพื่อเราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสแห่งความทุกข์ทรมานอันน่าอัปยศในชีวิตบนโลกนี้ และแน่แท้ ความทุกข์ทรมานในวันอาคิเราะฮ์นั้นย่อมอัปยศยิ่งกว่า ในขณะที่พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ(จากผู้ใดให้รอดพ้นจากความทุกข์ทรมานดังกล่าว)”⁷

สรุปความ

จากอายะฮ์ต่าง ๆ ข้างต้นทำให้เป็นที่ประจักษ์ว่า บทบาทส่วนหนึ่งของลม ได้แก่

1. นำพาข่าวดีด้วยการพัดพาก้อนเมฆให้มารวมกันอันเป็นปรากฏการณ์ข้างต้นที่นำไปสู่การตกลงมาของน้ำฝน
2. ทำการผสมพันธุ์เกสรดอกไม้และต้นไม้ต่าง ๆ พร้อมกับทำการปฏิสนธิกับก้อนเมฆจนพร้อมที่จะหลังหยดน้ำฝนลงมา
3. ทำการพัดพาเรือที่ท้องอยู่ในมหาสมุทรให้ล่องลอยไปตามกระแสลม
4. นำพาความทุกข์ทรมานและภัยพิบัติ

สามบทบาทแรกนั้นเป็นบทบาทของลมแห่งความเมตตา ซึ่งตามสำนวนภาษาอาหรับจะใช้คำพหูพจน์เรียกลมแห่งความเมตตา(รียาฮฺ) ส่วนบทบาทอันสุดท้ายเป็นบทบาทของลมแห่งความทุกข์ทรมาน ซึ่งตามสำนวนภาษาอาหรับจะใช้คำเอกพจน์เรียกลมแห่งความทุกข์ทรมาน (รีฮฺ)

และพึงทราบเถิดว่า จะไม่มีผู้ใดสามารถสัมผัสและลิ้มรสแห่งความเมตตาของลม นอกจากเมื่ออัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และผู้ใดก็ตามจะไม่สามารถรอดพ้นจากเคราะห์กรรมนอกจากเมื่อได้รับความคุ้มครองจากพระองค์ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องกลับคืนสู่อัลลอฮ์ เราต้องยำเกรงต่อพระองค์ และเชื่อฟังคำสอนของพระองค์ พร้อมกับอ่อนน้อมขอพรให้ได้รับการคุ้มครองจากพระองค์และแผ้วผ่านจากความชั่วร้ายและสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ทั้งปวง และอัลลอฮ์ทรงสดับฟังและตอบรับคำอ่อนน้อมของบ่าวเสมอ

⁶ อัซซารียาต (41-42)

⁷ ฟุศลีลิต (16)

4. ท่าทีของท่านรศูล คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ยามเกิดลมแรง

อาอิชะฮฺบรรยายของท่านนบี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เล่าว่า “วันที่มีลมพายุและเมฆหนาทึบ ใบหน้าของท่านรศูลก็จะปรากฏให้เห็นถึงความรู้สึกกระวนกระวายและไม่สบายใจ และท่านจะเดินวกไปวนมา และทันทีที่ฝนสาดเทลงมาก็จะทำให้ท่านรู้สึกเบิกบานยินดีและความกังวลต่างๆก็มลายหายไป”.

อาอิชะฮฺเล่าต่อไปว่า “ดังนั้น(ด้วยความอยากรู้)ฉันจึงถามรศูล คีอิลลัลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลัม (ถึงสาเหตุที่ทำให้ท่านต้องมีท่าทีที่ไม่สบายใจดังกล่าว) ท่านจึงตอบว่า “แท้จริงฉันกลัวว่าลมดังกล่าวจะนำพาความหายนะมาสู่ประชาชาติของฉัน (แจกเช่นที่ได้เกิดขึ้นกับประชาชาติรุ่นก่อน)” และท่านจะกล่าวยามที่ท่านเห็นหยาดน้ำฝนโปรยลงมาว่า “เราะหฺมะฮฺ” (นี่คือความเมตตาจากอัลลอฮฺ)”⁸.

5. ดุอาอ์ยามเกิดลมแรง

5.1 อาอิชะฮฺบรรยายของท่านนบี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เล่าว่า “เมื่อมีลมแรงนบีคีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมจะอ่านดุอาอ์ว่า

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَمِنْ شَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ»

“โอ้อัครอภิบาลของฉัน แท้จริงฉันขอให้พระองค์โปรดประทานความดีงามของลมและความดีงามที่มีอยู่ในลม และความดีงามที่ถูกส่งมากับลม และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความเลวร้ายของลมและความเลวร้ายที่มีอยู่ในลมและความเลวร้ายที่ถูกส่งมากับลม”⁹

5.2 อุบัยยฺ บิน กะอับ เล่าว่า “รศูลลลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าววว่า “พวกท่านจงอย่าสาปแช่งลม แต่เมื่อใดที่พวกเจ้าพบเห็นสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปรารถนา (จากความเร็วของลม หรือการกระโชกของพายุ) พวกเจ้าก็จงกล่าวว่า

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ وَمِنْ خَيْرِ مَا فِيهَا، وَمِنْ خَيْرِ مَا أُمِرْتُ بِهِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَمِنْ شَرِّ مَا أُمِرْتُ بِهِ»

“โอ้อัครอภิบาลของเรา แท้จริงเราขอพระองค์โปรดประทานความดีงามของลมนี้แก่เรา และความดีงามที่มีอยู่ในลม และความดีงามที่ถูกสั่งให้นำมากับลม และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความเลวร้ายของลมนี้ และความเลวร้ายที่มีอยู่ในลม และความเลวร้ายที่ถูกสั่งให้นำมากับลม”¹⁰.

5.3 ด้วยเหตุนี้ ทุกครั้งที่ลมพัดแรง นบีคีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะกล่าวขอพรต่ออัลลอฮฺว่า

⁸ มุสลิม 2/616

⁹ มุสลิม 2/616

¹⁰ อัตติรมิซีย์ (163)

«اللَّهُمَّ لِقْحًا لَا عَقِيًّا»

“ไอ้องค์อภิบาลของฉัน (โปรดบันดาลให้ลมนี้เป็นลมที่) นำความเมตตาและหยาดน้ำฝน(มาสู่พวกเรา) มิใช่ลมที่นำอันตรายและความทุกข์ทรมาน(มาสู่เรา)”¹¹

5.4 อิบน์อับบาส เล่าว่า “ทุกครั้งที่มัสลามพายุแรง นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะย่อเข้าทั้งสองลงพื้น พร้อมกับบกล่าวขอพรต่ออัลลอฮ์ว่า

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَحْمَةً وَلَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رِيحًا وَلَا تَجْعَلْهَا رِيحًا»

“ไอ้องค์อภิบาลของเรา โปรดบันดาลให้เป็นลมแห่งความเมตตา และจงอย่าบันดาลให้เป็นลมแห่งความทุกข์ทรมาน ไอ้องค์อภิบาลของเรา โปรดบันดาลให้เป็นลมแห่งความปลอดภัย และจงอย่าบันดาลให้เป็นลมแห่งความหายนะ”¹²

5.5 อาอิชะฮ์ เล่าว่า “เมื่อนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม มองเห็นก้อนเมฆกำลังจับตัวกันเป็นก้อนที่ขอบฟ้า ท่านก็จะละทิ้งงานทุกอย่าง ถึงแม้ว่าท่านกำลังอยู่ในละหมาดก็ตาม แล้วท่านก็จะกล่าวขอพรต่ออัลลอฮ์ว่า

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»

“ไอ้องค์อภิบาลของฉัน แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้แคล้วคลาดปลอดภัยจากความชั่วร้ายของก้อนเมฆที่มีดทมิ้นนั้น”

และเมื่อมีฝนตกลงมา ท่านก็จะกล่าวขอพรต่ออัลลอฮ์ว่า

«اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»

“ไอ้องค์อภิบาลของฉัน โปรดประทานน้ำฝนที่เป็นประโยชน์แก่ฉัน”¹³

จากหลายๆ เหตุการณ์ข้างต้น จึงเป็นที่ประจักษ์แก่เราว่า นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อความรุนแรงของลมและการจับตัวเป็นก้อนของหมู่เมฆ ท่านจะขอพรอยู่เสมอเพื่อขอให้อัลลอฮ์ประทานความดีงามจากลมพัดตั้งกล่าว พร้อมกับขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความเลวร้ายของลมด้วยท่าทางที่จริงจังและเอាកารยิ่ง.

¹¹ ดู เศาะหฺฮะฮ์ อัลญะมาอีย (4670)

¹² อัซซอฮฺฟีฮ์, อัลอุมม 1/253 ด้วยสายรายงานที่หะสัน

¹³ สุนันอบูดาวูด (5077) หะดีษเศาะฮีหฺ

หมวดที่ 2

ธรรมชาติของฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และฟ้าผ่า

1. ธรรมชาติของฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และฟ้าผ่า

1.1 อิบน์อับบาส เล่าว่า “ชาวยิวกลุ่มหนึ่งได้เข้าไปหานบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม แล้วพวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า “โอ้อับู อัลกอซิม โปรดแจ้งให้เราด้วยว่าฟ้าร้องคืออะไร?” ท่านจึงตอบว่า “หนึ่งในหมู่มะลาอิกะฮ์ที่ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุมกิจการของเมฆ ซึ่งในมือของเขามือถือหนึ่งที่ใช้แยกและเคลื่อนย้ายเมฆซึ่งถูกสร้างมาจากไฟและเขาจะใช้อุปกรณ์ดังกล่าวในการเคลื่อนย้ายเมฆตามพระประสงค์ของอัลลอฮุ” พวกเขาถามต่อไปว่า “แล้วเสียงที่เราได้ยินนั้นล่ะเป็นเสียงอะไร?” ท่านตอบว่า “เสียงการขับเคลื่อนของก้อนเมฆเมื่อเขาได้ขับเคลื่อนมัน ไปจนถึงสถานที่ที่เขาถูกบัญชา” พวกเขาถาม(ยอมรับ)ว่า “ท่านพูดได้ถูกต้อง”¹⁴

มุญาฮิด กล่าวว่า “ฟ้าร้องคือมะลาอิกะฮ์ และฟ้าแลบคือบรรดาปีกของเขาที่ใช้ขับเคลื่อนก้อนเมฆ” เช่นนี้แหละที่อิหม่ามอัชชาฟีอีย์ได้เล่ามาจากผู้ที่เชื่อถือได้¹⁵

อัลบะฆะวะวีย์ กล่าวว่า “บรรดานักอรรถาธิบายอัลกุรอานส่วนใหญ่มีทัศนะว่าฟ้าร้อง(หรือ “อรรเราะดุ” ในภาษาอาหรับ) เป็นชื่อของมะลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่ควบคุมหมู่เมฆ และเสียงที่ได้ยินมานั้นเป็นเสียงตัสบีหฺ(การกล่าวสดุดีต่ออัลลอฮุของเขา) ส่วนฟ้าผ่านั้นเป็นการลงโทษที่หายนะ ซึ่งจะลงมาพร้อมกับแสงสว่างของฟ้าแลบ แล้วมันก็จะฟาดเผาผู้ที่มันได้สัมผัส”¹⁶

1.2 อุบัยด อัลคุดรี เล่าว่า “นบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า “ฟ้าผ่าจะเกิดขึ้นเป็นประจำ เมื่อถึงเวลาใกล้ยามะฮุ จนกระทั่งชายคนหนึ่งเดินทางไปหาชนเผ่าของเขา พร้อมกับถามว่า “มีใครบ้าง(ในหมู่พวกเรา)ที่ถูกฟ้าผ่าฟาดในเช้านี้” แล้วพวกเขาก็ตอบว่า “เช้านี้มีคนนั้นคนนั้นถูกฟ้าผ่า”¹⁷.

ฟ้าผ่าเป็นกองทหารของอัลลอฮุประเภทหนึ่งที่จะถูกส่งไปปฏิบัติหน้าที่อยู่บ่อยๆ อัลลอฮุได้ตรัสว่า

﴿وَيَسِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَيِّكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ، وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ

مُجْدِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾ الرعد: ١٣

“และพระองค์ทรงส่งฟ้าผ่าออกปฏิบัติหน้าที่ แล้วมันก็จะฟาดไปยังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ในขณะที่พวกเขากำลังโต้เถียงกันในเรื่องของอัลลอฮุ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจยิ่ง”¹⁸

2. ดุอาอ์เมื่อได้ยินเสียงฟ้าร้อง

โดยรวมแล้วอิสลามแนะนำให้ประชาชาติมุสลิมกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮุ(ช็กิร)ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงฟ้าร้อง และส่วนหนึ่งของสำนวนช็กิรและดุอาอ์ที่รายงานมาจากท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม คือ

¹⁴ อะหมัด 1/274, อัตติรมิซีย์ (5121) เป็นหะดีษหะสันเศาะฮีหฺเหาะรีบ

¹⁵ ดู อัชชาฟีอีย์, อัลอุมม์ 1/254

¹⁶ อัลบะฆะวะวีย์, มะอาลิม อัตตันซีล 3/11

¹⁷ อะหมัด, อัลมุสนัด 3/64-65

¹⁸ อรรเราะดุ (13)

2.1 อิบน์อุมร์ เล่าว่า “ทุกครั้งที่ในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ยินเสียงคำรามของฟ้าร้องและฟ้าผ่า ท่านก็จะกล่าวว่า

«اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ، وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ، وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ»

“โอ้อองศ์อภิบาลของเรา โปรดจงอย่าสังหารพวกเราเพราะความโกรธเคืองของพระองค์ และโปรดจงอย่าทำลายพวกเราด้วยการลงโทษของพระองค์ และโปรดคุ้มครองพวกเราให้ปลอดภัยก่อนที่สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้น”¹⁹

2.2 อามिर บิน अबดุลลอฮฺ บิน อัซซุบัยรฺ เล่าว่า “ทุกครั้งที่ในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ยินเสียงฟ้าร้อง ท่านก็หยุดสนทนาพร้อมกับกล่าวว่า

«سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»

“มหาบริสุทธิ์ที่พระองค์ผู้ซึ่งฟ้าผ่าจะกล่าวแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และบรรดามะลาอิกะฮฺ ด้วยความเกรงกลัวที่มีต่อพระองค์”

แล้วท่านก็กล่าวขึ้นว่า “แท้จริง(ปรากฏการณ์ของฟ้าผ่า)นี้เป็นข่าวร้ายยิ่งอย่างหนึ่งสำหรับชาวโลก”²⁰

2.3 อิบน์อับบาส เล่าว่า “ครั้งหนึ่งพวกเราได้เดินทางพร้อมกับอุมร์ บิน อัลค็อฏฏอบ ฉับพลันก็มีเสียงฟ้าร้องฟ้าแลบและฝนตกที่หนาวเหน็บมาหาเรา แล้วจะอับก็กล่าวแก่พวกเราว่า “ผู้ใดที่อ่านดุอาอ์

«سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»

จำนวนสามครั้ง แน่แน่นอนอย่างยิ่งว่าเขาจะถูกคุ้มครองให้ปลอดภัยจากอันตรายของฟ้าร้อง” พวกเราจึงกล่าวดุอาอ์ดังกล่าว ดังนั้นพวกเราจึงปลอดภัย”²¹.

2.4 อิบน์อับบาส เล่าว่า “รสูล คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะอ่านเมื่อได้ยินเสียงฟ้าร้องว่า

«سُبْحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ»

“มหาบริสุทธิ์ พระองค์ผู้ที่เจ้า(หมายถึงฟ้าร้อง)ได้กล่าวแซ่ซ้องสดุดีต่อพระองค์”²²

2.5 อิบน์อับบาส เล่าว่า ในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า “เมื่อเจ้าได้ยินเสียงฟ้าร้อง เจ้าก็จงกล่าวชิกริ (รำลึกถึงอัลลอฮฺ) เพราะแท้จริงมันจะไม่ฟาดลงมาบนผู้ที่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺ”²³.

¹⁹ อะหมัด, อัลมุสนัด 2/100, อัตติรมิซีย์ (3514)

²⁰ มาลิก, อัลมุวัฏฏะฮฺ (1934)

²¹ อันนะวะวี, อัลอฮฺกัร อันนะวะวีเยฮฺ หน้า 154 ด้วยสายรายงานที่ดี

²² อัลญะาะบะรอญีย์ และอัซซุฮาฟีอีย์, อัลอุมม์ 1/253

²³ อัลญะาะบะรอญีย์

2.6 ญะอ์ฟัร กล่าวว่า “ฟ้าผ่าจะฟาดลงมาบนทั้งชาวมุสลิมผู้ศรัทธาและชาวกาฟิรผู้ปฏิเสธ แต่มันจะไม่ฟาดลงมาบนผู้ที่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์”²⁴.

---

²⁴ อิบน์ อัลมุหนิร และอิบน์ อับฮาติม (ดู เหาญะฮ์ อัลมะสาลิก 15/318)

หมวดที่ 3

ฝน และดูอาลัยยามฝนตก

1. ธรรมชาติของฝน

ฝน คือน้ำที่หยดลงมาจากฟ้า ภาษาอาหรับเรียกว่า “มะฆ็ือร” แต่โดยทั่วไปแล้วคำว่า “มะฆ็ือร” (ที่แปลว่า น้ำฝน) จะใช้ในสำนวนของหะดีษเท่านั้น ส่วนในอัลกุรอานจะไม่มีการใช้คำว่า “มะฆ็ือร” มาใช้ นอกจากในความหมายของฝนลูกเห็บที่ตกลงมาพร้อมกับการลงโทษของอัลลอฮฺเท่านั้น ส่วนสำนวนของน้ำฝน(แห่งความเมตตา) อัลกุรอานจะใช้คำว่า “มาฮ์” ที่แปลว่าน้ำ มาใช้แทน

ดังคำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ المؤمنون: ١٨
“และเราได้หลั่งน้ำ(ฝนลง)มาจากฟากฟ้า”²⁵

ดังนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า “ฝน” ในทัศนะของอิสลามมีอยู่ด้วยกันสองชนิด

1. ฝนแห่งความเมตตา
2. ฝนแห่งการลงโทษ

2. ฝนแห่งความเมตตา

2.1 อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ﴾ المؤمنون: ١٨
“และเราได้หลั่งน้ำ(ฝนลง)มาจากฟากฟ้าตามปริมาณ(ที่เราได้กำหนดไว้) แล้วเราก็กักขังมันไว้ในพื้นดิน และแน่แท้เราย่อมสามารถที่จะทำให้มันเหือดแห้งหายไป(จนหมดสิ้น)”²⁶

2.2 อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَّاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾ الحجر: ٢٢

“และไม่มีสิ่งใด(ที่เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า) เว้นแต่มีคลังของมันอยู่ ณ ที่เรา และเราจะไม่ประทานมันลงมาจากตามกำหนดจำนวนและเวลาที่แน่นอนเท่านั้น และเราได้ส่งลมแห่งความเมตตาเพื่อช่วยผสมเกสร แล้วเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้า แล้วเราได้ให้พวกเจ้าใช้ดื่มมัน ในขณะที่พวกเจ้าไม่สามารถที่จะกักเก็บมันไว้”²⁷

²⁵ อัลมุฮัมมิด (18)

²⁶ อัลมุฮัมมิด (18)

²⁷ อัลหัจญ์ร (21-22)

2.3 อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ

يَهْبِجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾ الزمر: ٢١

“เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้งทรงให้มันไหล(ไปรวมกัน) เป็นตาน้ำในพื้นดิน แล้วพระองค์ทรงทำให้พืชผลที่หลายหลากสีออกงอกงายออกมาด้วย(การหล่อเลี้ยงของ)น้ำนั้น แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเหี่ยวแห้งจนเจ้าเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง แล้งพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษซากที่แตกสลาย แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นอุทาหรณ์และข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย”²⁸

2.4 อาอิชะฮฺกล่าวว่า “ท่านรَسُول คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม จะกล่าวเมื่อท่านเห็นฝนหลังลงมาว่า “นี่คือความเมตตา(จากอัลลอฮ์)”²⁹.

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ดั้งเดิมของน้ำฝนนั้นเป็นความเมตตา(ของอัลลอฮ์ต่อทุกสรรพสิ่งบนโลกนี้) และน้ำเป็นต้นกำเนิดของทุก ๆ สิ่งที่มีชีวิต

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ الأنبياء: ٣٠

“และเราได้บันดาลให้ทุก ๆ สิ่งที่มีชีวิตเกิดขึ้นจากน้ำ ดังนั้นเพราะเหตุใดเล่า พวกเขาจึงไม่ยอมรับศรัทธาต่อเรา”³⁰

3. ฝนแห่งการลงโทษ

ฝนแห่งการลงโทษแบ่งได้เป็นสองประเภท

3.1 ฝนที่ก่อให้เกิดอุทกภัย

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ وَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ

ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ العنكبوت: ١٤

“และโดยแน่แท้ เราได้ส่งนูห์ไปยังหมู่ชนของเขา แล้วเขาก็พักอยู่กับพวกเขา(เพื่อทำการเชิญชวนสู่อัลลอฮ์)เป็นเวลาเก้าร้อยห้าสิบปี (แต่พวกเขาก็ไม่ยอมเชื่อฟังและศรัทธาในคำเชิญชวน

²⁸ อัซซุฮฺร (21)

²⁹ มุสลิม (899) 2/616

³⁰ อัลอันบิยาฮ์ (30)

ของนบีนูหฺ) ดังนั้น (อัลลอฮฺจึงลงโทษพวกเขาด้วยการส่ง)อุทกภัยน้ำท่วม(อันยิ่งใหญ่) มาคร่าชีวิตพวกเขา ขณะที่พวกเขายังอยู่ในความอธรรม”³¹

ดังนั้น จึงเป็นที่ชัดเจนว่า อุทกภัยน้ำท่วม เป็นเพียงรูปแบบหนึ่งเท่านั้นของการสำเร็จโทษของอัลลอฮฺที่เป็นเหตุให้ผู้คนต้องจมลงไปในน้ำ ดังที่ได้เกิดอุทกภัยทั่วทุกหนแห่งในสมัยของนบีนูหฺ และบางพื้นที่ในสมัยของนบีมูซา

บางที เหตุการณ์ดังกล่าวอาจจะเป็นเหตุการณ์เดียวกันกับคลื่นยักษ์ ซึ่งเป็นที่รู้จักในสมัยปัจจุบันในนามของ ”คลื่นสึนามิ” ที่เกิดขึ้นในหลายๆประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบางจังหวัดทางตอนใต้ของประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2004 อาทิเช่น ภูเก็ต พังงา ตรัง กระบี่ และสตูล.

3.2 ฟนเม็ดหิน (ฝนแห่งการลงโทษ)

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴾ الأعراف: ٨٤

“และเราได้ทำให้ฝน(ฝนเม็ดหิน)ตกลงบนพวกเขา(ประชาชาติของนบีลูฏ) ดังนั้นเจ้าจงพิจารณาดูเถิดว่าผลสุดท้ายของบรรดาผู้ที่กระทำความผิดอย่างร้ายแรงจะเป็นอย่างไร”³²

อิบนุกะษีรกล่าวขยายความในหนังสือตัฟซีร์ของท่านว่า “อายะฮฺที่ 84 ของสุเราะฮฺอัลอะอฺรอฟนั้นได้ถูกอธิบายโดยคำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ﴾

﴿ ٨٢ ﴾ ﴿ هُود: ٨٢ - ٨٣ ﴾

“ดังนั้น เมื่อพระบัญชา(การลงโทษ)ของเราได้มาถึง เราได้พลิก(พื้นดินของหมู่บ้านชาวสะโดม-ประชาชาตินบีนูหฺ-จากข้างบนเป็นข้างล่าง และเราได้เทฝนหินที่ทำมาจากดินเหนียวที่แข็งแรงแกลงบนพวกเขาแต่ละคนเป็นระลอกๆตามเจ้าของที่ถูกระบุไว้แล้ว ณ องค์อภิบาลของเจ้า และฝนหินนั้นอยู่ไม่ไกลจากบรรดาผู้อธรรม(ในหมู่บ้านประชาชาติของเจ้า โอ้มุหัมมัด)”³³

บรรดานักอรรถาธิบายอัลกุรอาน กล่าวว่า “ฝนแห่งการลงโทษนี้จะถูกเทลงมาบนบรรดาผู้อธรรมหลังจากประชาชาตินูหฺอีก เพราะผู้อธรรมคนใดก็ตามไม่อาจหลีกเลี่ยงและแผ้วผ่านจากการลงโทษของอัลลอฮฺได้”³⁴

4. ดุอาอ์ยามฝนตก

³¹ อัลอันกะบูต (14)

³² อัลอะอฺรอฟ (84)

³³ ฮูด (82-83)

³⁴ อิบนุกะษีร, ตัฟซีร์อัลกุรอาน อัลอะอฺอิม 2/498-499, อัลสุญูฎีย์, อัตุรูล มัณษูร 8/123

อาอิซะฮฺเล่าว่า “แท้จริงเมื่อรศูลุลลอฮฺเห็นฝน (โปรยลงมา) ท่านจะกล่าวดูอาฮฺ(ขอพรต่ออัลลอฮฺ)ว่า

«اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»

“โอ้ องค์อภิบาลของฉัน โปรดประทานเม็ดฝนที่เป็นประโยชน์แก่ฉันด้วยเถิด”³⁵

ตามสำนวนที่บันทึกโดยอบูดาวูด³⁶กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ صَيِّبًا هَنِيئًا»

และตามสำนวนที่บันทึกโดยอิบนุมาญะฮฺ³⁷กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»

จำนวนสองหรือสามครั้ง

ส่วนรายงานที่บันทึกโดยอิหม่ามอัซซาฟีอี³⁸กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ سَقِيًّا نَافِعًا»

ส่วนความหมายของทั้งสามสำนวนนั้นจะใกล้เคียงกับความหมายของสำนวนที่บันทึกโดยอัลบุคอรี³⁹ข้างต้น

5. ดูอาฮฺขอฝนและยามที่เกิดน้ำท่วม

อนัส เล่าว่า “ขณะที่ในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมกำลังอ่านคัมภีระสุวันศุกร์ บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ลุกขึ้นยืน พลันกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า “โอ้ ศาสนทูตของอัลลอฮฺ มันช่างแห้งแล้งกระไรเช่นนี้ ไปไม่ต่างหิวเฉา สัตว์เลี้ยงก็ล้มตาย ท่านได้โปรดช่วยวิงวอนต่ออัลลอฮฺให้ทรงประทานฝนลงมาแก่เราด้วยเถิด ดังนั้นในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกล่าววิงวอนต่ออัลลอฮฺด้วยดูอาฮฺ

«اللَّهُمَّ اسْقِنَا ... اللَّهُمَّ اسْقِنَا»

“โอ้อ้องคืออภิบาลของฉันโปรดประทานฝนแก่เราด้วยเถิด...โอ้อ้องคืออภิบาลของฉัน โปรดประทานฝนแก่เราด้วยเถิด” จำนวนสองหรือสามครั้ง

และตามอีกรายงานหนึ่งที่บันทึกโดยอัลบุคอรี⁴⁰ ในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าววิงวอนต่ออัลลอฮฺด้วยดูอาฮฺ

«اللَّهُمَّ اغْتِنَا ... اللَّهُمَّ اغْتِنَا» จำนวนสามครั้ง

อนัสเล่าต่อว่า “ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ขณะที่นั้น พวกเรายังไม่เห็นก้อนเมฆแม้แต่ก้อนเดียวบนท้องฟ้า (แต่หลังจากที่ในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้วิงวอนขอดูอาฮฺต่ออัลลอฮฺ ทันใดนั้น) ก็ปรากฏว่ามีเมฆ (จับตัวกันเป็นก้อนหนาที่บ) และฝนก็เท(กระหน่ำ)ลงมา ดังนั้นในปี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงเดินลงมาจาก

³⁵ อัลบุคอรี 2/12

³⁶ สุนันอบูดาวูด (5077)

³⁷ สุนันอิบนุมาญะฮฺ (3889)

³⁸ อัลอุมม์ 1/253

มินับร์และดำเนินการละหมาด(วันศุกร์) และหลังจากที่เสร็จจากการละหมาดแล้วฝนก็ยังคงตกลงมา(อย่างต่อเนื่อง) จนถึงอีกวันศุกร์หนึ่ง (หมายความว่าฝนได้ตกลงมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์เต็ม) ดังนั้นหลังจากที่นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ลูกขี้เน็น(บนมินับร์)เพื่ออ่านคัมภีร์(ในวันศุกร์ต่อมา) บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้ลุกขึ้นร้อง ตะโกนด้วยเสียงอันดังอีกครั้งว่า “(โศกนาฏของอัลลอฮ์) บ้านเรื่อน(ของเรา)ได้พังทลายลงแล้ว เส้นทางสาธารณะก็ ถูกตัดขาด (และสัตว์เลี้ยงก็ล้มตาย เพราะฝนตกหนักและน้ำเจิ่งนอง) ดังนั้นท่านโปรดวิงวอนขอคูอาร์ต่ออัลลอฮ์ให้ หยุดเทฝนลงมาแก่เรา” เห็นดังนั้น นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็ยิ้ม แล้ววิงวอนขอคูอาร์ต่ออัลลอฮ์ว่า

«اللَّهُمَّ حَوِّا لَنَا وَلَا عَلَيْنَا»

“โอ้อัจฉริยะของฉัน โปรดโยกย้ายฝนนี้ออกไปให้พ้นจาก(เขตที่อยู่อาศัยของ)เราด้วยเถิด และ โปรดจงอย่า(ใช้มัน)ทำลายเรา”

«اللَّهُمَّ عَلَى رُؤُوسِ الْجِبَالِ وَالْأَكَامِ وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ وَمَنَايِبِ الشَّجَرِ»

“โอ้อัจฉริยะของฉัน โปรดให้น้ำฝนตกตามยอดเขาสูง และตามเนินเขา และตามท้องน้ำลำธาร และตามสวนไม้และเขตเพาะปลูก (เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อบ้านเรื่อน ชาวบ้าน สัตว์เลี้ยง และ ต้นไม้)”

ดังนั้นฝนจึงหยุดตกในเขตนครมะดีนะฮ์ และเปลี่ยนไปตกในเขตรอบ ๆ นครแทน จนไม่มีน้ำฝนตกในเขตนคร มะดีนะฮ์แม้แต่หยดเดียว”.

อนัสเล่าต่อไปว่า “ฉันได้มองไปยังเขตนครมะดีนะฮ์ และฉันพบว่านครมะดีนะฮ์อยู่ในสภาพที่คล้ายกับ มงกุฎ (ที่ส่องแสงระยิบระยับ เพราะนครมะดีนะฮ์ได้กระทบกับแสงอาทิตย์ที่สาดส่องมา)”

ในอีกรายงานหนึ่ง อนัสเล่าว่า “ดังนั้นฉันเห็นก้อนเมฆหมอกแตกกระจายออกไปทางฝั่งขวาและซ้ายของ นครมะดีนะฮ์ทันทีประหนึ่งผ้าห่มที่หลุดลุ่ยออกจากร่างเจ้าของ”³⁹.

บทเรียนจากหะดีษ

1. มีบัญญัติให้คูอาร์ขอฝน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในละหมาดขอฝน (อิสติสกออ) ก็ตาม
2. มีบัญญัติให้ขอคูอาร์ยามเกิดอุทกภัย เพื่อให้อัลลอฮ์คุ้มครองจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากอุทกภัย ดังกล่าว
3. นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่ได้วิงวอนขอให้อัลลอฮ์หยุดฝนเสียทีเดียว แต่ท่านกลับวิงวอนขอให้ อัลลอฮ์เปลี่ยนทิศทางของฝนเพื่อไปตกยังที่อื่น และเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อบ้านเรื่อน ชาวบ้าน สัตว์เลี้ยง และพืชผล เพราะโดยธรรมชาติแล้วน้ำฝนมีแต่ความเมตตาและประโยชน์ต่อมวลมนุษย สรรพสัตว์ และ รัญพืชทั้งหลายบนโลกนี้ ซึ่งบางที่สถานที่อื่นอาจต้องการน้ำฝนก็ได้

เช่นนี้แหละคือมารยาทของการขอคูอาร์ที่คำนึงถึงสัจธรรมของสิ่งต่าง ๆ

อุละมาอ์บางท่านกล่าวว่า “คำว่า “โปรดโยกย้ายฝนนี้ให้พ้นจากเรา” ในที่นี้หมายถึง โยกย้ายไปยังเขตภูเขา และลำธาร ตามที่มีระบุในรายงานที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม

6. คูอาร์ขณะที่ฝนตกจะถูกตอบรับ

³⁹ อัลบุคอรีย์ 2/19, มุสลิม 2/612

มักหูล เล่าว่า นบี คีอิลลิลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวว่า “เจ้าจงขอให้อัลลอฮฺทรงตอบรับดุอาอ์ของเจ้า ขณะที่กำลังดำเนินการต่อสู้(สงคราม) และขณะที่กำลังยืนตรงเพื่อดำเนินการละหมาด และขณะที่ฝนกำลังตก”⁴⁰

หมายความว่า เวลาต่างๆดังกล่าวเป็นเวลาที่ดุอาอ์จะได้รับการตอบรับจากอัลลอฮฺ

อิหม่ามอัชชาฟีอีย์ กล่าวว่า “ฉันจำได้ว่ามีคนจำนวนไม่น้อยที่ขอให้อัลลอฮฺตอบรับดุอาอ์ของเขาขณะที่ฝนกำลังตก และขณะที่กำลังจะดำรงการละหมาด”⁴¹

---

⁴⁰ อัชชาฟีอีย์, อัลอุมม์ 1/253 หะดีษมุรซัด

⁴¹ อัชชาฟีอีย์, อัลอุมม์ 1/253

หมวดที่ 4 แผ่นดินไหว

มีอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับฝนและลมพายุ นั่นคือ การเกิดแผ่นดินไหว ปัจจุบันมักจะได้ยินข่าวอยู่บ่อยครั้งว่าเกิดขึ้นที่โน่นและที่นี่ พร้อมกับนำพาความสูญเสียชีวิต และความหายนะอันใหญ่หลวงมาสู่ชุมชน

ตามทัศนะของอิสลาม เหตุการณ์เช่นนี้เป็นกำหนดของอัลลอฮ์อย่างหนึ่งที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่โลกใกล้จะถึงกาลอวสานและแตกสลาย เพราะมันเป็นสัญญาณวันสิ้นโลกอย่างหนึ่งที่ต้องปรากฏขึ้นอย่างแน่นอนตามที่มีระบุในหะดีษต่อไปนี้

อบูซุรียเราะฮ์เล่าว่า “นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวว่า “วันสิ้นโลก(กียามะฮ์) จะไม่เกิดขึ้นจนกว่า (จะมีเหตุการณ์หกอย่างเกิดขึ้น)

1. วิชาความรู้จะถูกกลบฝังด้วยการเสียชีวิตของบรรดาผู้ทรงความรู้ และ(โลกนี้)เต็มไปด้วยบรรดาผู้โง่เขลา (อวิชชา)
2. เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวบ่อยครั้ง
3. ช่วงเวลาจะซิดไถ่และสั้นลง
4. พิณนะฮ์(ภัยอันตราย)จะเกิดขึ้นอย่างโจ่งแจ้ง
5. มีการชนฆ่ากันอย่างดาษดื่น
6. มีทรัพย์สินอยู่ในครอบครองมากมายจนล้นหลาม”⁴²

อิบนุหะญูร์ กล่าวว่า “แท้จริงเหตุการณ์แผ่นดินไหวได้เกิดขึ้นหลายครั้งในประเทศทางทิศใต้ ตะวันออก และตะวันตก แต่ตามความหมายของหะดีษนี้ เหตุการณ์แผ่นดินไหวจะเกิดขึ้นทั่วทุกแห่ง และมันจะเป็นอยู่ตลอดไปจนถึงวันสิ้นโลก ดังมีระบุในหะดีษที่รายงานโดยสะละมะฮ์ บิน นุฟัยล์ ว่า

“และช่วงก่อนวันสิ้นโลกไม่กี่ปีจะเกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวอยู่เป็นเนื่องนิตย์”.

และในบรรดาเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่อันตรายที่สุด คือเหตุการณ์แผ่นดินไหวใต้ทะเลที่เป็นเหตุให้เกิดการกระแทกอย่างแรงของน้ำทะเล ซึ่งมีชื่อเรียกตามภาษาญี่ปุ่นว่า “สึนามิ”

ตามรายงานการวิจัยทางวิชาการแห่งหนึ่งเกี่ยวกับจำนวนการเกิดแผ่นดินไหวในช่วงหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา (ศตวรรษที่ 20 แห่งคริสต์ศักราช) ระบุว่า เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่แรงสั่นสะเทือนของมันเป็นอยู่ระหว่าง 5.5 – 9.0 ริคเตอร์ จำนวน 50 กว่าครั้งจากทั่วโลก ซึ่งทั้งหมดได้คร่าชีวิตมนุษย์ชาติไป 2,000,000 กว่าคน ส่วนเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่แรงสั่นสะเทือนของมันน้อยกว่าที่กล่าวมาข้างต้น ได้เกิดขึ้นนับร้อยครั้งในศตวรรษที่ผ่านมา และในบรรดาประเทศที่เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวอยู่บ่อยครั้งในศตวรรษที่ผ่านมา ได้แก่ ตุรกี อิหร่าน จีน ญี่ปุ่น อิตาลี อินเดีย ฟิลิปปินส์ รัสเซีย เอกวาดอร์ และชิลี และเคยเกิดขึ้นที่ประเทศปากีสถาน เยเมนใต้ แอลจีเรีย ฝรั่งเศส โมร็อกโก ยูโกสลาเวีย โคลัมเบีย แม็กซิโก กัวเตมาลา นิคารากัว อัฟกานิสถาน และอีกหลายประเทศในทวีปอเมริกา

⁴² อัลบุคอรี 2/22

หมวดที่ 5

ดุอาอ์ยามทุกข์ยากหรือประสบเคราะห์กรรม

ส่วนหนึ่งของเป้าหมายหลักที่อัลลอฮฺทรงบันดาลให้เกิดความยากลำบากและเคราะห์กรรมแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง ก็เพื่อให้เขารู้สึกยำเกรงต่อพระองค์ กลับคืนสู่พระองค์ และยอมภักดีต่อพระองค์

ลองพิจารณาและใคร่ครวญคำตรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ لَأَكْبِرَ لَهُمْ رِجْزُكَ﴾ السجدة: 21

“และแน่แท้ เราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสแห่งความเจ็บปวดอันน้อยนิด(บนโลกนี้) ก่อนที่พวกเขาจะ
ได้ลิ้มรสแห่งความเจ็บปวดอันยิ่งใหญ่ (ในวันอาคิเราะฮฺต่อไป) เพื่อให้พวกเขา(ได้สำนึกและ)
กลับตัว(สู่อัลลอฮฺ)”⁴³

อินนูฮฺบาสได้กล่าวขยายความของอายะฮฺนี้ ว่า “คำว่า “ความเจ็บปวดอันน้อยนิด” ในที่นี้หมายถึงการ
ประสบภัยบนโลกนี้ โรคต่างๆ และการทดสอบของอัลลอฮฺในรูปแบบต่างๆเพียงเพื่อให้บ่าวของพระองค์ได้สำนึก ยำ
เกรง และเชื่อฟัง พร้อมกับขอภัยโทษต่อพระองค์ในความผิดพลาดที่ผ่านมา”⁴⁴

ส่วนหนึ่งของวิธีการกลับคืนสู่อัลลอฮฺและขอดุอาอ์ขณะที่กำลังเผชิญกับความทุกข์ยาก คือ

1. อินนูฮฺบาสเล่าว่า “รสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะอ่านดุอาอ์(ต่อไปนี้)ทุกครั้งเมื่อเกิดความ
ทุกข์ยากหรือประสบภัย

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ»

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

“ไม่มีพระเจ้าองค์ที่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่และอดทน”

“ไม่มีพระเจ้าองค์ที่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเจ้าผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์ที่ยิ่งใหญ่”

“ไม่มีพระเจ้าองค์ที่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ เจ้าผู้อภิบาลแห่งบรรดาชั้นฟ้า
แผ่นดินและบัลลังก์อันประเสริฐ”⁴⁵.

2. อินนูฮฺบาสเล่าว่า “เมื่อรสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ต้องประสบกับความทุกข์กังวลและความ
เสียใจท่านจะอ่านดุอาอ์

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ»

⁴³ อัศศัจญ์ตะฮฺ (2)

⁴⁴ อัลมิศบาหฺ อัลมุญีร ฟิ ตะฮฺซิบ ตัฟสีร อินนูกะษีร หน้า 1073

⁴⁵ อัลบุคอรีฮฺ 7/154, มุสลิม (2730)

“ไอ้องค์อภิบาลผู้มีชีวิตที่ยืนยง ไอ้องค์อภิบาลผู้บริหารทุกๆสิ่ง เราขอความช่วยเหลือด้วยความเมตตาของพระองค์”⁴⁶

3. อะลี เล่าว่า “รซูลุลลอฮฺ คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า “ไอ้อะลี เจ้าต้องการไหมหากฉันจะสอนบางประโยคแก่เจ้า ซึ่งเจ้าจะได้อ่านมันเมื่อเจ้าตกอยู่ในห้วงของความทุกข์?” ฉันตอบว่า “ใช่(ฉันต้องการ) ขอให้อัลลอฮฺทรงบันดาลให้ฉันเป็นผู้ปกป้องท่าน” ท่านจึงกล่าวว่า “เมื่อใดที่เจ้าตกอยู่ในความทุกข์ เจ้าจงอ่านดุอาอ์

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

“ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาเสมอ และไม่มีความสามารถและพลังใดๆวันแต่ต้อง(พึ่งพา)อัลลอฮฺผู้สูงส่งและยิ่งใหญ่”

ดังนั้น แท้จริง ด้วยการอ่านดุอาอ์ดังกล่าว อัลลอฮฺจะทรงปกป้องเจ้าให้ห่างไกลและแคล้วคลาดจากภัยพิบัติต่างๆที่พระองค์ทรงประทานลงมา”⁴⁷.

4. อัสมอาอุ บินตุ อุมัยส์ เล่าว่า “รซูลุลลอฮฺ คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สอนบางประโยคแก่นางสำหรับใช้อ่านยามที่ตกทุกข์

«اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

“อัลลอฮฺ อัลลอฮฺเท่านั้นที่เป็นองค์อภิบาลของฉัน ฉันไม่ขอตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยสิ่งใดๆ”⁴⁸

5. อับบักร์ เล่าว่า “รซูลุลลอฮฺ คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า “ดุอาอ์ของผู้ที่ประสบเคราะห์กรรมและความทุกข์ยาก คือ

«اللَّهُمَّ رَحْمَتِكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

“ไอ้องค์อภิบาลของฉัน ความเมตตาของพระองค์เท่านั้นที่ฉันคาดหวัง ดังนั้นพระองค์ได้โปรดอย่ามอบหมาย(ปล่อยให้)ฉัน(เผชิญกับชะตากรรม)ด้วยตัวของฉันเอง แม้เพียงกระพริบตาเดียวก็ตาม และได้โปรดดูแลสภาพ(ความเป็นอยู่)ของฉันทั้งหมด (เพื่อให้คงอยู่ในความดีและปลอดภัย) ไม่มีพระเจ้าองค์ใดที่ควรค่าแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์”⁴⁹

6. สะอัด บิน อบีวักกอศ เล่าว่า “(ครั้งหนึ่ง) ขณะที่พวกเรากำลังนั่งอยู่กับรซูลุลลอฮฺ คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านก็กล่าวขึ้นว่า “พวกท่านต้องการไหมถ้าฉันจะบอกแก่พวกท่านถึงดุอาอ์ซึ่งเมื่อผู้ใดในหมู่พวกท่านประสบกับความทุกข์ยากหรือเคราะห์กรรมใดเคราะห์กรรมหนึ่งบนโลกนี้ แล้วเขาอ่านมัน แน่แน่นอนว่าเขาจะปลอดภัย

⁴⁶ อัลหากิม, อัลมุสตัดดรออก 1/509

⁴⁷ อิบน์ฮุสนันีย, อะมัด อัลเยามิ วะ อัลลัยละฮฺ (331) ด้วยสายรายงานที่อ่อน

⁴⁸ อะหมัด, อัลมุสนัด 6/369, อันนะสาอีย, อะมัด อัลเยามิ วะ อัลลัยละฮฺ (5647) ด้วยสายรายงานที่ดี

⁴⁹ อับูดาวูด, อันนะสาอีย (651)

และแคล้วคลาดจากสิ่งดังกล่าว?” ดังนั้นจึงมีคนตอบว่า “ใช่(เราต้องการ)” ท่านจึงกล่าวว่า “ดูอาห์ของสหายนูน (หมายถึงดูอาห์ของนบียูนุสเมื่อครั้งที่ท่านอยู่ในความมืดมิดภายในท้องปลากลางทะเล) นั่นคือ

«لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรค่าแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์ มหาบริสุทธิ์พระองค์(จากความบกพร่องต่าง ๆ) แท้จริงฉันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่อธรรม(ที่ไม่เชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์)”⁵⁰

ตามสำนวนของอีกรายงานหนึ่งกล่าวว่า “แท้จริงไม่มีมุสลิมคนใดอ่านดูอาห์สหายนูนนี้สำหรับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงตอบรับแก่เขา(ประทานในสิ่งที่เขาประสงค์)”⁵¹.

และในอีกรายงานหนึ่งระบุว่า “สะอาดได้ตำมรสูลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลม ว่า “การตอบรับของอัลลอฮฺต่อดูอาห์สหายนูนนี้เกิดขึ้นเฉพาะกับนบียูนุสเท่านั้นหรือ หรือว่าการตอบรับของอัลลอฮฺจะครอบคลุมบรรดามุอ์มินคนอื่น ๆ ด้วย?” ท่านตอบว่า “ดูอาห์นี้ได้รับการตอบรับจากอัลลอฮฺสำหรับนบียูนุส บิน มัตตา และสำหรับบรรดามุอ์มินทุกคนที่ได้ดูอาห์ด้วยดูอาห์บทนี้ พวกเจ้าไม่ได้ยินดอกหรือคำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ الأنبياء: ٨٨

“ดังนั้นเราจึงตอบรับการร้องเรียนของเขา และเราทำให้เขาปลอดภัยและรอดพ้นจากความทุกข์ทรมาน(ด้วยการบัญชาให้ปลาคายเขาออกจากท้อง ณ ชายหาด เนื่องจากคำดูอาห์และการภักดีของเขา) และเช่นเดียวกันนี้ เราจะช่วยบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาให้ปลอดภัย(เมื่อพวกเขาวิงวอนด้วยดูอาห์นี้)”⁵²

เพราะนั่นคือสัญญาจากอัลลอฮฺที่พระองค์จะทรงประทานให้แก่ผู้ที่ร้องขอต่อพระองค์ด้วยดูอาห์นี้.⁵³

7. อิบน์อุมร์ เล่าว่า “รสูลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลม กล่าวว่า “ผู้ใดที่ประสงค์จะให้ดูอาห์ของเขาได้รับการตอบรับจากอัลลอฮฺและรอดพ้นจากเคราะห์กรรม ก็จงพยายามช่วยเหลือผู้อื่นให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมที่เขากำลังประสบอยู่”⁵⁴

เพราะอัลลอฮฺได้ทรงให้คำมั่นสัญญาโดยผ่านศาสนทูตของพระองค์ว่าผู้ใดให้ความช่วยเหลือในกิจการของพี่น้องของเขา แน่หนอนว่า อัลลอฮฺจะทรงช่วยเหลือในกิจการของเขา

และจากหะดีษต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้เป็นที่ประจักษ์ว่า เป้าหมายหลักของความหมายต่างๆ ที่มีระบุอยู่ในดูอาห์และคำกล่าวของบ่าวขณะที่กำลังประสบกับความยากลำบากและการทดสอบของอัลลอฮฺนั้น ก็เพื่อให้บ่าวของพระองค์กลับคืนสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว และมอบหมายตัวเองทั้งกายและใจแก่พระองค์ ขณะเดียวกันก็ยอมรับในความอธรรมของตัวเอง พร้อมกับแสดงออกถึงความอ่อนแอของตนเองต่ออัลลอฮฺผู้เกรียง

⁵⁰ อันนะสาอียี (655) ด้วยสายรายงานที่อ่อน

⁵¹ อะหมัด, อัลมุสนัด 1/170, อัลหากิม, อัลมุสตัดร็อก 1/505, 2/383, อันนะสาอียี (656)

⁵² อัลอันบียาฮ์ (88)

⁵³ อัลญะาะบะรี, ญามิอ อัลบะยาน, อิบน์กะษีร์, ตัฟซีร์อัลกุรอาน อัลกะซิม 3/214

⁵⁴ อะหมัด, อัลมุสนัด (4749) ด้วยสายรายงานที่ดี

ไกร ทั้งยังต้องกระทำดีต่อบ่าวของอัลลอฮ์และให้ความช่วยเหลือในกิจการของพี่น้อง นั่นแหละคือการกลับคืนสู่อัลลอฮ์หรือการสำนึกตน(เตาบะฮฺ) ยำเกรง และปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ที่แท้จริง วัลลอฮุ อะอฺลัม

นอกจากนั้น เราพบว่า น้อยครั้งมากที่เนื้อหาของดุอาอ์ต่างๆดังกล่าวจะระบุถึงสิ่งที่เราปรารถนา หรือเคราะห์กรรมที่เราอยากให้อัลลอฮ์จัดมันให้พ้นจากเรา แต่ทว่าเนื้อหาของดุอาอ์มีเพียงการกลับคืนสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ยำเกรงและภักดีต่อพระองค์ เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งถึงความต้องการและความหมายในการขอดุอาอ์ของบ่าวของพระองค์

ปิดท้าย

มาเถิดเรามาด้วยกันทำความรู้จักกับความเมตตาและการทดสอบที่แท้จริงของอัลลอฮ์ และสำนึกตนอยู่ตลอดเวลา ความยำเกรงและทำการภักดีต่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ไม่มีการตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์ พร้อมกับพยายามจนสุดความสามารถ ควบคู่ไปกับการขออภัยต่ออัลลอฮ์ เพื่อให้พระองค์ทรงคุ้มครองเราและประชาชาติอิสลามทั้งหลายให้แคล้วคลาดและปลอดภัยจากเคราะห์กรรมและการทดสอบทั้งหลายของพระองค์ด้วยวิธีการและดูอาห์ที่พระองค์ทรงสอนและถูกปฏิบัติเป็นแบบอย่างโดยศาสนทูตของพระองค์ พร้อมกับบริสุทธิ์ใจในทุก ๆ กิจการงาน และดูอาห์ของเราต้องขอต่ออัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์คือผู้ที่ทรงได้ยินและตอบรับ

«اللَّهُمَّ أَمَرْتَنَا بِدُعَائِكَ وَوَعَدْتَنَا إِجَابَتَكَ وَقَدْ دَعَوْنَاكَ كَمَا أَمَرْتَنَا فَأَجِبْنَا كَمَا وَعَدْتَنَا»

“โอ้อังค์อภิบาลของเรา พระองค์ทรงบัญชาให้เราวิงวอนขอต่อพระองค์ และพระองค์ทรงให้คำมั่นสัญญาว่าจะทรงตอบรับคำวิงวอนร้องขอของเรา และแท้จริงเราได้วิงวอนร้องขอต่อพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่เรา ดังนั้นได้โปรดตอบรับคำวิงวอนของเรา ดังที่พระองค์ได้ทรงให้คำมั่นสัญญาไว้”⁵⁵

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ »

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีการตั้งภาคีใด ๆ สำหรับพระองค์ พระองค์ผู้ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีการตั้งภาคีใด ๆ สำหรับพระองค์ พระองค์ผู้ทรงอดทนและประเสริฐยิ่ง”⁵⁶

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْحَلِيمُ سُبْحَانَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ »

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงประเสริฐและอดทนยิ่ง มหาบริสุทธิ์พระองค์ (จากความบกพร่องทั้งหลาย) ความจำเริญเป็นของอัลลอฮ์ องค์อภิบาลแห่งบัลลังค์อันยิ่งใหญ่ มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์อภิบาลแห่งสากลโลก”⁵⁷

ขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความศานติแก่ณบปีของเราผู้หมั่นจด ตลอดจนครอบครัวและมิตรสหายของท่าน

⁵⁵ อิหม่ามอัชชาฟีอี (อัลอัซการ ของอันนะวะวียี หน้า 151) ดูอาห์ขอให้คำวิงวอนถูกตอบรับ

⁵⁶ อันนะสาลียี (633) คำกล่าวเพื่อให้คำวิงวอนถูกตอบรับ

⁵⁷ อันนะสาลียี (730) หะดีษเศาะฮี้หฺ (ดูอาห์ขณะเผชิญกับเคราะห์กรรม)

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

﴿١٨٢﴾ الصافات: ١٨٠ - ١٨٢

“มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่องค์อภิบาลของเจ้า องค์อภิบาลแห่งอำนาจและความยิ่งใหญ่ จากสิ่งที่พวกเขากำลังกล่าวอ้าง และความศานติจึงมีแต่บรรดาศานทูตทั้งหลาย “และมวลการสรรเสริญเป็นอภิสิทธิ์ของอัลลอฮฺ องค์อภิบาลแห่งสากลโลก”⁵⁸.

---

⁵⁸ บทส่งท้ายของสุเราะฮ์ศอฟฟาต (180-182) เป็นคำกล่าวปิดท้ายดูอาห์หรือคำสนทนา